

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

De simonia in resignatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

ff. de condition. inst. & in mulieribus minor quoque sufficit metus. ca. causam matrimo- nij, de offic. deleg. c. cum locum. de spons. Corset. in sing. incipient. meus.

12 Idem in dolo iudicandum est, vt non omnis dolus annulet actum, & contra- ctum: sed talis dolus, qui etiam caderet in prudentem & sagacem virum: vt docet Bal. in rub. C. de rescrip. vend. & in verbo meus, in margari. & Alex. in additio. ad Barro. in l. & e- leganter. ff. de dolo. vt refert Hippolyt. singul. 407. non omnis meus, quod ibidem dicit se exercuisse proximis diebus in causa non leui. & obtinuisse licet haberet duram ad- uersarium.

De Simonia in resignatione.

Resignatio simoniaca an valeat in preiudicium resignantis.

IN super in hoc rescripto clausula talis apponitur, Attentè prouideas, quod simoniaca prauitas nõ interueniat, aut alia pactio illicita: Nam renunciatio beneficii simoniaca non valet, etiam (vt dicunt) in preiudicium resignantis, nec collatio, c. super hoc, in gl. pecunie. de renun. Innoc. in ca. cum vniuersorum, de rerum permutatio. Archi. in c. ordinationes, q. q. de Rot. decis. 236. in marg. [sub tit. de renunc. decis. 7.] Nicol. Mitius in re- portorio, in verb. renunciatio. quest. 4. & ista est communis ferè sententia quam infra reitico.

2 Tamen ille qui per simoniam resignauit, quia deliquit, non poterit illud benefi- cium ita resignatum & collatum repetere, nec ille qui simoniacè adeptus est retine- re, per gloss. & doct. in capitul. constitutus, de transactio. Innoc. in d. c. cum vniuersorum. Card. Naucler, in suo tractat. de simon. & ibi quoque scripsi in addit. sic consuluit Guido Papæ conf. 172. frater Hugo.

3 Quinimò potest eam resignatione su- perior admittere simpliciter, & tertio il- lud beneficium conferre: vt consuluit Dom. confil. 125. dubia in 1. q. sequitur Scaphil. in tract. de literis gratis, rubr. de variis mod. vacatio. ver- ficulo puto. in en.

4 Alioqui simoniaco faueretur, si bene- ficium, quod per simoniam resignauit, re- petere liceret: quod nequaquam est facie-

dum, imò malitias eorum obuiandum. In fundo. ff. de rei vindic. ca. sedes. de rescrip. ne sci- licet crimina remaneant impunita in ma- ximum Reipub. detrimentum. Licet vbi- rarius. ff. ad leg. Aquili. cap. vt sanæ. de senten. ex- communic.

5 Cuius sententiæ videtur esse Domi- nus Tiraquellus in tract. de retractu municip. §. 26. gloss. 2. num. 10. quia licet non valeat re- nunciatio, tamen obtinet vim pacti taciti, ne amplius hoc repetat, cui renunciavit. c. quædam periculosum. 7. q. 1. ibi vide alia per eum adducta.

6 Hactenus, lector beneuole, secutus fui communem super his sententiam, multis probatam rationibus: quamuis iurium in- terpres super hoc varij fuerint, videlicet an simoniacus sit ipso iure priuatus nec- ne: sed vt altius ista repetam, notandum est, quod si iura Decretorum inspiciamus, dicemus priuationem necessariam, in cap. presbyter. ibi priuatur. 1. q. 1. & in Decret. etiã in oculo simoniaco sententia definitiua depositionis requirebatur, in c. 2. de confessis. & in c. insinuatum. de simo.

7 Sed vt omnia breuiter absoluaui, arbi- tror dicendum habitari iuris noui confide- ratione, simoniacum ipso iure priuatum beneficio, in quo simoniam commisit. ceterum est in extraua. cum deestabile, de simo. in com- munitibus, ibi per electiones verò, postula- tiones, confirmationes, prouisiones, seu quasuis alias dispensationes, quas simo- niaca contigerit labefieri, viribus omnino careant in ecclesiis, monasteriis, dignitati- bus, personatibus, officiis ecclesiasticis, & quibusvis beneficiis, aut aliquo eorū cui- quam ius nullatenus acquiritur: nec inde faciat aliquis fructus suos, sed ad illorum omnium quæ percepit restitutionem, sub animæ suæ periculo sit adstrictus.

8 Idem fuit statutum in concilio Con- stantien. in hæc verba, Electiones autem postulationes, confirmationes, & quæuis prouisiones simoniacæ ecclesiarum, mo- nasteriorum, dignitatum personatum, of- ficiorum, & beneficiorum ecclesiasticorū quorum eundem deinceps factæ nullatenus ipso iure nullamq. per illas ius cuiquam acqui-

acquiratur: nec promoti, confirmati, aut prouisi faciant fructus suos: sed ad illorū restitutionem tanquam iniquē ablata percipientes teneantur. Statuentes insuper quod dantes & recipientes ipso facto sententiam excommunicationis incurrant, etiam si Pontificali, aut Cardinalatus præfulgeant dignitate, &c.

9 Et quamuis extrauag. cum deestabile, intelligant quidam doct. in simonia reali: videlicet cum aliquid datur, vt is sit priuatus, secus in simonia conuentionali: vt scribit Casfactor. in decis. 3. de const. Sed in concilio Constantien. nil dicitur de datione quo ad priuationem, sed quo ad excommunicationem sic, verum ipso iure annullat prouisiones, vultque nullum ius acquiri per illas.

10 Ergo si fuerit conuentionalis simonia, siue realis, collatio facta ipso iure est nulla: resignatio quoque simoniaca tenet in præiudicium resignantis, etiam si clausula fuerit in ea, non aliter, nec aliās, &c. quia is resignans non est vsus concessione iuris. cle. vna. de rerum permu. ideo nec poterit ad suum redire beneficium, quod ex suo dilecto amisit, alioqui delictum nõ puniretur: vt superius scripsi. vide Petr. Paris. conf. 137. Ioann. in fi. vol. 4.

11 Ex quo inferitur, quod hodie beneficia simoniacorum ipso iure vacat, & possunt impetrari etiam absque alia declaratione, quæ fieri poterit post impetrationem, per c. cum secundum leges, de hæret. in 6. Sed in hoc regno raro fit declaratio: nam his casibus, quibus est ipso iure priuatio, post habitam collationem à Papa seu ordinario, impetrantur literæ falsinæ, & nouitatis super possessorio: vt scripsi in const. Regus, tit. de causis possess. benefic. in 7. tomo commenta.

12 Præterea quo ad hanc priuationem non fit differentia inter notorium simoniacum, & alium, contra quem probata est simonia: semper enim probata simonia priuat ipso iure, & simoniacus est excommunicatus, vt supra: imò patet simoniacos veluti primos, & præcipuos hæreticos ab omnibus fidelibus respuendos, & si comoniti non respuerint; ab exteris id est

laicis potestatibus opprimendos: omnia enim crimina ad comparationem simoniacæ hæresis quasi pro nihilo reputantur. c. si. 1. q. 7.

13 Licet fiat differentia quo ad depositionem ab officio, quia occultus non deponitur, notorius sic. ca. 2. de confessis. c. infirmum & pu-nuatum. de simo. etiam fit differentia quo ad abolitionem & rehabilitationem, quæ facilius est in occulto, quam notorio simoniaco, in foro conscientie & ab occulto minor datur taxatio & compositio: vt sæpius vidi, sed non fit differentia quò ad priuationem. [Ista tamen simonia non priuat beneficiis, quibus simoniam non commisit, & quæ habebat ante simoniam, sed est opus priuatione, quia in eo in quo quis deliquit, in eo puniri debet. cap. postulastis, vbi plene scripsi. de cleric. excom. m. & non debet duplici pœna puniri. cap. ut si cleric. in fin. de iud. & de hoc videtur text. in cap. si compromissarius. in fi. de elect. in 6. Et ideo non valet de his impetratio facta ante priuationem, imò ea poterit resignare ante priuationem, & interim Papa super illis poterit dispensare cum eo vt ea retineat, sed sine dispensatione illa retinere non potest.]

14 Collatio quoque simoniaco facta nulla est, nempe eo ipso, quod quis conuenit super beneficio & committit hoc crimen, est excommunicatus, tam per extrauag. cum deestabile, quam per constitutionem editam in concilio Constant. ob id collatio illi facta non valet. c. postulastis. de cleric. excomm. ministrant. Ideoq; beneficium illud potest impetrari. [Panor. in c. cum vniuersorum. vlt. no. de rerum permuta.]

15 Vltimo simoniacus ad restitutionem fructuum omnium tenetur, etiam, si ecclesie seruiet, quia tanquam fur & latro non est ingressus per ostium: vt est in Euangel. & alia scripsi in addition. ad Io. Naucleri. in tract. de simo. quæ sunt notanda, veluti parum hætenus discussa.

16 Et sic ista quatuor annullant puram renunciationem, saltem quò ad effectum, vt illi, qui vi, metu aut dolo resignauit, subueniatur: inæqualitas tamen fructuum be-

neficiorum non annullat permutatione: *vt docent Ioan. Nonath. Andr. & alij in cap. vno. de verum permutation. lib. 6. sic consulunt. Bertrand. cons. 31. et in 2. volu. ex prima editio.*

*Dari quæ-
do licet
pro vexa-
tione redi-
menda.*

17 Nota perpetuo, quod non potest dari pecunia vel aliud temporale pro beneficio consequendo, & acquirendo etiam si daretur pro vexatione redimenda. *c. ad aures. & c. Matheus. de simo. c. significasti. de elect. licet redimere vexationem non sit contra bonos mores. l. Athletas. in ff. de his qui nor. infra. vbi Angel. & Imo. in d. c. ad aures. & Imol. in c. super eo de transact.*

18 Pro iure autem quaesito, tuendo, & retinendo licet in sequentibus casibus. Primus est quando is qui vult redimere vexationem haberet bonum ius, & certum, secus si dubium. *text. in c. dilectus. i. de simo. c. nullus. q. i. Panor. in ca. cum pridem. de pac. & Felin. in d. c. dilectus. i. de simo.*

19 Certum ius habere dicitur, si à consultoribus et consultum fuerit ius suum esse præcipuum. *leg. cum quem. ff. de iud. c. illis enim credendum est. l. si choras. ff. de leg. 3.*

*Potest aut
calumia si
vexatione
redimere
licet.*

20 Secundo quando is, cum quo litigarem, esset persona valde potens contra quam vix, aut nunquam possent victoriam obtinere. *Panor. & Felin. in d. c. dilectus*, tunc mihi cedendum est. Ideo melius est, vt quicquam vexationis redimenda causa recipiam, quia potentioribus esse non possumus. *l. 3. ff. de aliena. tu.*

21 Idem dicerem, si non esset potens in diuitiis, sed fauore, aut calumniarum plenus tunc etiam esset licitum redimere vexationem, etiam quando pecuniam, vel recipiendo. *gl. in c. dilectus. i.*

*Modicum
pro vexa-
tione dari
vel accipi
potest.*

22 Tertio quando modicum daretur, vt pote pro bullis, aut expensis factis in illis consequendis, aut pro collatione ab ordinario facta: & tunc etiam poterit dari pecunia collationis. *gl. sing. in c. super hoc in ver. pecunie. de renunc. & ibi eam sequitur Imol. & Felin. in d. c. dilectus. i. de simo.* quia de modico tunc non curatur. *l. scio. ff. de rest. in integr. ca. ad q. de simo.* quæ tamen gl. videtur dicere contrarium.

*Vexatio re-
cipiendo*

23 Quarto notandum est, quod licet dās pecuniam in casu permissio pro vexatione

redimenda non peccet: tamen is qui sic recipit peccat, & est simoniacus, & dicta pecuniam restituere tenetur. *arg. l. & generaliter. §. vlt. ff. de calum. in d. ca. dilectus. quæ refertur sequitur Angel. de Claus. in sua summa. in verb. simonia. in 2. nu. 10. & seq. nisi putet ius suum verum & bonum in principio, & postea iusto errore ductus componat: vt dicitur. no. in c. cum pridem. de pactis.*

24 Quinto pro possessione acquirenda, & pro iure meo tuendo, licet etiam dare & in casibus præmissis, vbi iniuste a potente quis opprimeretur, & illam facile non posset consequi, aliàs non: *vt dicitur Innoc. in c. ad aures. de simo.* alioqui si simpliciter esset prouisum dare pro prouisione beneficii, fieret fraus legi, quia nunquam daretur pro beneficio, sed pro possessione, & sic nunquam committeretur simonia, quod est absurdum: ideo tutius est cum vi redimere vexationem, & dare pecuniam, quod hoc facias cum Papa beneplacito: & sola signatura sufficiat.

25 Vidi præterea dubitari, an prouisus de episcopatu, vel abbacia, aut prioratu, beneficia conferre possit antequam possessionem episcopatus, vel alterius prælaturæ fuerit adeptus, aut quis illa conferre vel interim ad ea præsentare valeat. Et super hoc putarem sequentes casus esse considerandos.

26 Primus, est quando episcopatus vel abbacia vacat per mortem, vel priuationem: tunc simulatque prouisum est alicui de tali prælatura, poterit prouisus conferre beneficia ad prælaturæ collationem pertinentia. *ca. nostri. c. transmissam. de elect. vbi statim post confirmationem potest electus conferre: ergo & prouisus à Papa, quando quidem prouisio habet vim electionis, & confirmationis. doct. in cap. cum olim. de caus. pos. Panor. in d. c. nostri. in vlt. not. quia domino licet rem suam capere, & illius fructus, rest. Innocen. in c. querelam. de elect. Refert Panor. in dict. c. transmissam. col. vlt. & in puris incorporalibus sufficit habere ius Innoc. in ca. cum nostris. col. pen. de concess. præben. referat Bal. in l. ff. colom. penult. C. de edict. Diui. Adria. tollend. probatur in cap. si tibi absenti, de præben. lib. 6.*

*pecunia
peccat.*

*Pro iure
tuendo
quod de
cetero quis
quam acci-
peret.*

*Prouisus
de episcopatu
vel abbacia
beneficia con-
ferre potest
antequam
possessionem
episcopatus
conferat.*

lib. 6. vnde patronus poterit presentare antequam sit missus in possessionem hereditatis: vt docet Bal. in fin. & Roc. Curia in tract. iuris patron. in verb. ipe vel is. q. n. vbi etiam ait sufficere institutionem ad hoc: vt quis habeat plenum ius, licet non apprehenderit possessionem. c. super his, de accusa. Panor. in ca. quod autem, in oppos. contra tex. de iure patron.

27 Secundus casus est, cum episcopatus vel abbatia vacat per resignationem qualemcunque: non poterit nouus episcopus vel abbas conferre, donec possessionem acceperit, alias esset priuare possessorem sua possessione: quod non licet, etiam si iniuste possideret. c. enim qui, de preb. in 6. ca. placuit. 6. q. 6. c. auaritie, de elect. in 6. ca. licet episcopus, de preb. eod. Ausfer. in decis. Tholos. q. 4. 4. in si. gl. in verb. promouit. S. consui, de elect. in pragmat.

28 Evidentius probatur, nam quando quis sustinetur in officio administrare potest, & conferre. c. fin. 8. q. 2. ca. ad probandum, de re. iud. l. Barbarius, de offic. prior. vnde excommunicatus toleratus potest conferre, & presentare, c. Innocen. in c. si verè, in si. de senten. excommunicata. & Panor. in d. ca. ad probandum. colum. 3. & is qui est in possessione presentandi iuri presentat. licet vere ius patronatus ad alium spectet. c. consultation. de iure patron.

29 Facit decisio Iurisconsulti. dicentis, meminisse oportebit, vsque in aduentum successoris, omnia debere proconsulem agere, cum sit vnus proconsulatus: & utilitas provincie exigat esse aliquem per quem negotia sua provinciales explicent leg. meminisse. ff. de offic. proconsul. ita quoque debet prelatum resignantem administrare, donec alter nouus veniat tractaturus negotia ecclesie.

30 Confirmatur per Imperatorem his verbis. Non est possibile, neque portabile omnino sine iudice relinqui provinciam. §. si. in aut. de administrat. col. 7. Sic non decet ecclesiam Dei prelati manere destituta, & c. ne interim gregem dominicum lupus rapax inuadat. cap. ne pro defectu, de elect. Quemadmodum etiam prefectus Agy-

pti non prius ponebat imperium, quam successor esset Alexandriam ingressus. licet in provinciam venerit l. vna. ff. de offic. prefect. Aug. istal.

31 Tertius casus est. Quod resignans poterit conferre, donec bullæ provisionis fuerint eide in intimata, nouusque prelati fidelitatem, si quam debet Regi præstiterit, & possessionem acceperit extrauag. in un. de. de elect. in communib. quo loco prohibet Papa, ne quis ante receptionem literarum, administrationem bonorum accipiant, & sub verbo honorum beneficia comprehenduntur, cap. 3. de prebend. scripsi in l. bonorum. i. ff. de verb. signific. interdictumque Papa in d. extrauag. ne qui recipiant istos, provisiones sine literis: alias recipientes canonici vel alij suspensi sunt a perceptione beneficiorum, donec gratiam habuerint à Papa: præterea quod gestam est ante literarum receptionem est irritum, & sic omnes beneficiorum collationes: vbi ibi scribitur.

32 Præterea si præses provincie miserit, vel tutorem dederit, priusquam agnouerit successorem aduenisse, erunt & hæc rata. l. si forte. ff. de offic. presid. ita quicquid prelati resignans egerit, firmum, & ratum habebitur vsque ad aduentum successoris & quousque bullæ fuerint ei ostensæ.

33 Accedit quod iudex potest exercere iurisdictionem quatenus venerit successor, etiam ultra tempus officij. l. meminisse. ff. de offic. presid. & illius temporis solita stipendia consequetur. d. §. si. in auth. de adm. colla. 7. approbat Ludouic. Roma. singul. 390. lex meminisse. Sic dicendum videtur in prelato, qui licet constituerit procuratores ad resignandum, tamen potuit Papa non admittere, vel eum, in cuius fauorem resignatum fuerat, multis modis repellere.

34 Item valet collatio facta per vicariū Abbatis, vel episcopi, ante scientiam reuocationis, per d. l. si forte, decidit Rom. sing. 57. fuit questio Romæ. & sing. 566. quod l. si forte habet locum in beneficiis, allegat gl. in l. Tribunus. ff. de test. in l. las. in l. more maiorum. nu. 8. ff. de iuris. omn. iud.

Præses ac iudex ante successoris notitiam cognoscit.

Collatio vicarij reuocari valet.

35 Consuluit etiam Calderin. conf. 4. de Bbb 2

Gesta per legatum reuocatum valent.

offic. legati. quod valent gesta per legatum à Papa in publico consistorio ante notitiam reuocationis. per capit. audita. vbi doct. de restit. spoliar. cap. i. vers. ex parte. de concess. preben. lib. 6.

Potestas conferendi non auferatur ante notitiam.

35 Adhæc si Papa mandet episcopo, vel alicui provideat, inhibendo ne alij conferat, non tamen ei tollitur potestas alij conferendi ante notificatum sibi tale mandatum. c. dilectus. 2. de preb. c. tibi. & c. duobus, de rescript. in 6. c. si capitulo, de con. c. preb. eodem. multo minus in reuocatione tacita censetur reuocata potestas à prelato antiquo prouidendo scilicet alteri, nisi quoque fuerint illi notificata bullæ & literæ prouisionis: alioqui frustra esset inuenta mandatorum præsentatio.

Ignorantia reuocationis præsumitur.

37 Et in dubio præsumitur reuocationis ignorantia. l. verius. ff. de probatio. regu. præsumitur. de regul. iur. in 6. Fel. in c. ceterum. col. 8. vers. valet processus, de rescript. & Rota decis. 459 circa certum dubium, in not. [Subtr. d. de concessio. preb. decis. 21.] & in additionib. ad Romad. singul. 56.

Item valet sententia à iudicibus reuocatis lata ante notitiam reuocationis.

38 Item valet sententia à iudicibus reuocatis lata ante notitiam reuocationis. c. audita, de restit. spoliar. vbi Panor. & alij. Bal. in l. 2. in si. Car. lue pendens. ac in l. mandatum. col. 5. num. 17. & seq. manda. Felin. abundè in dict. ca. ceterum.

Prouisus certioratus non potest conferre, nec vicarium constituere.

39 Quinimò licet prouisus per Papam rectè fuerit certioratus de sua prouisione, non tamen ei licebit administrare quicquam de bonis prælaturæ, nisi prius habuerit literas Apostolicas. hoc probat capit. super eo. 2. in si. tibi, conuigere literas recepisse, de appella. Panor. in c. qualiter. not. 1. de elect. vbi refert se fecisse hoc obseruari: nam quidam prouisus curiæ Roman. volebat post prouisionem constituere vicarium: dixi hoc facere non potuisse antequam receperit bullas, quæ non sunt de substantia prouisionis, sed probationis: vt per doct. in proem. sexti & rubric. de consi. scripti in 6. primo, in verb. literas, de manda. Apostolicis, in Concordat.

Resignanti bullæ iniuriæ debeat.

40 Itidem quod ad resignantem non sufficit, quod ipse sciat literas Romæ esse expeditas, nisi fuerint etiam ei iniuriæ &

præsentate: nam debet esse ei notum vt resignanti, sicut dicimus notum iudici, vt iudici. l. hæc autem. §. non defendi ff. quib. ex caus. in posses. ca. Bar. in l. mulierum, circa. ff. de conditionib. & demonstra. Card. in clem. quia contingit, in 3. oppos. de religio. domib. potest enim aliquid esse notorium nec tamen iudici notum. c. de manifesta. in si. 2. q. 1. c. si duobus, de appell. consuluit. Dec. cons. 295. in causis, col. 2. nu. 5.

41 Adhæc licet pars sciat resignationem admissam nescit tamen an pars acceptauerit, vel an uti velit literis, & prouisione sibi facta: ideo quousque fuerit ei intimatum poterit recipere fructus, & alia facere tanquam verus prælatus: vt docet Philip. Franc. in c. vt nostrum, vers. hoc tamen, col. 4. de appellat. vbi etiam dicit valere sententiã iudicis reuocati, antequam aliquis intimauerit ei literas reuocatorias quia prius scire non præsumitur, an pars illis uti velit.

42 Imò reuocatio videtur habere tacitã conditionem, nempe si fuerit intimata, arg. l. quia absenti. ff. de acquir. posses. vbi qui absenti seruo scribit, vt in libertate moretur, non eam mentem habet, vt statim velit serui possessionem dimittere, sed magis destinationem suam in id tempus conferre, quo seruus certior factus erit. Decius consi. 295. in causis, col. pen.

43 Non me mouet, quod per resignationem quis sit priuatus & possessione, & iure, id est titulo. c. inter iuncta gloss. de præbend. c. vno, vbi doct. de rerum permutat. in 6. quia hoc intelligitur de possessione iuris quam perdit resignans, teste Imoco. in c. quod in duobus, de rerum permuta. secus in possessione naturali, cui potest incubere, donec sciuerit præfatam resignationem admissam: imò si ista possessione, quam post resignationem habet, spoliaretur, veniret restituendus: vt docet idem Imoco. in capit. super hoc, de renunc. Rota decis. 158. licet reus, in no. sub tit. de renuncia. dec. 1. & sic interim & præsentare licebit, & conferre. [Facit quod dicit glossa. in verbo vacantium, in extra. susceprone se de vacante, in extra. commanibus. vbi dicitur in celsione, de positione & aliis, licet perdat ius, nõ tamẽ ipsa possessio naturalis. nisi

nisi per sententiam declaretur, vel habeatur pro derelicto, facto vel verbo.

Indultum
Cardinalis
an exren-
datur ad
episcopatum
de nouo ac-
quisitum.

44 Quartus casus Cardinalis habens indultum à Papa, vt nullus possit conferre beneficia ad suam collationem spectantia, non poterit vt illo indulto in beneficiis episcopatus, cuius non accepit possessionem: ideoque Papæ legatus interim, vel alius poterit conferre beneficia ad episcopatum spectantia ante possessionis adeptionem: vt consuluimus de R. p. lib. 2. de rescrip. c. 31. quæritur, allegans Dinum in regul. v. de reg. ur. in 6. & Archidiaconum in cap. eum qui de preb. cod. & Anch. in regu. sine possessione, de reg. ur. eo. quia prælatus debet accipere possessionem antequam administret, & ante adeptam possessionem conferre non debet in præiudicium illius qui est in possessione prælaturæ. Innoc. in c. in literis, de resi. i. spoliar. Panor. in c. transmissum per cap. licet episcopus, de preb. in 6.

45 Ita quoque si Cardinalis resignauerit, vti poterit suo indulto in beneficiis vacantibus, quousque bullæ Abbatiarum vel Episcopatum quos resignauit, sibi fuerint intimatæ: & resignatarius in possessionem nullus Episcopatus vel abbatia de nouo collata.

Consuetudo
de re quis
possessione
ante admi-
nistratio-
nem acci-
piat valet.

46 Quintus casus est, vbi consuetudo viget, vt quis possessionem accipiat, antequam administret, tunc non licebit conferre, vel alia facere, ante possessionem adeptam, si quidem valet talis consuetudo. Panor. & alii in c. transmissam, de elect. col. 3. per cap. ad h. et. & c. v. nostrum, de officio Archidiaconum. alioqui frustra inducta esset installatio, & in possessionem missio si non obseruaretur: c. si quis ordinatus, cum seq. 92. distinct. gloss. in ver. promouus, in §. censuris, ca. licet, de electio. in pragmatic. probanda tamen hæc esset, nisi sit notoria. Ioa. de Selua in trac. de benef. in 2. parte, q. 15. Francis. Marc. in decis. Delph. q. 49 in 2. parte deci.

Admini-
stratione
durante
tempora-
lium veru
episcopa-
tus an epi-
scopus con-
ferre possit.

47 Sextus casus, licet Regaliorum iure noiter Rex per delegatos & commissarios administret pendente vacatione temporalia, tamen adhuc poterit resignans conferre beneficia, antequam resignatarius adeptus sit possessionem. Quia licet re-

mota sit à iure resignante administratio temporalium, non tamen spiritualium: igitur is antiquus prælatus, cum sit in illa iusta possessione, quousque venerit successor, poterit conferre: & præsentare, per c. consultationibus, de iure patr. docet Ioa. de Selua in trac. de benef. in 2. parte. d. q. 15.

48 Veruntamen licet in temporalibus longa regni consuetudine seruetur quod prælatus non administret ante receptam possessionem, & factam Regi fidelitatem, & præstitum iuramentum: quandoquidem ea sunt in manu Regis, secus tamen in spiritualibus: nam statim atque fuit collatus Episcopatus spiritualia omnia suscipiuntur à Papa, & sic ab eo tempore, quo prouisus suscepit literas, poterit conferre, nisi eam vacaret per resignationem: quia tunc in præiudicium resignantis existens in possessionem, non poterit nouus prælatus conferre, donec adeptus sit possessionem suæ ecclesiæ, & literas suæ prouisionis receperit, secundum d. Extravag. Inimulæ. ergo simulatque receptæ sunt literæ, vel alicui est prouisum, dum nullus alius sit in possessione episcopatus, poterit episcopus conferre: Nempe hoc est fauorabile ecclesiis, vt earum euitetur dispendiosa vacatio. c. quomodo sit de elect. in 6. Qui fauor cessat in rebus, quæ iam habent commissarium & delegatum à Rege, qui interim administret. Ergo poterit episcopus per mortem prouisus statim atque non erit suam prouisionem conferre, vel præsentare: quia tunc nulli sit præiudicium, & succurritur ecclesiæ vacanti: quod maxime est attendendum cap. si Apostolica, de prebend. in 5. Item super simonia nullus præter Papam dispensare potest. ca. nobis, de simo. vbi plene doct.

Consuetudo
regni vt
Episcopus
ante fide-
litatem fa-
ctam non
admini-
stret.

Ratione personæ & rei vitatur resignatio.

Vltra supradicta aduertendum est, quod etiam renunciatio ex tribus maxime illegitima redarguitur. Primo ratione personæ renunciantis, vt pote quia minor est: qui non potest resignare. c. 2. de a. t. & qual. Bened. in ca. Ramutis, in